

UVODNA RAZMATRANJA

Zahtevi za prevazilaženjem ovog problema, podstakli su Evropsku Zajednicu da kontinuirano radi na usvajanju posebnih računovodstvenih direktiva, sa osnovnim ciljem harmonizacije računovodstvenih rešenja unutar Zajednice. Pri tome se insistira pre svega, na zajedničkom dogovoru i izboru prihvatljivih rešenja koja omogućavaju poslovno sporazumevanje. Na potrebu za međunarodnim razumevanjem računovodstva, uticao je pre svega razvoj privrede i međunarodne trgovine kapitalom i robom.

Globalizacija se sve više povećava i zahteva podršku na polju međunarodnog računovodstva, što opet, sa svoje strane, izaziva internacionalizaciju računovodstva, izraženu međunarodnim računovodstvenim standardima i direktivama.

Uticao je i istorijskih okolnosti na prisustvo razlika u računovodstvenim rešenjima

U evropskim socijalističkim državama, sredinom 90-tih godina, uspostavljena su nova ekonomska rešenja vezana za računovodstvo privrednih društava. Neke od evropskih zemalja su se, poslužile međunarodnim računovodstvenim standardima kao uzorom (Slovenija, Češka, Poljska, Slovačka, BiH), dok su neke (Srbija, Hrvatska) izabrale neposrednu upotrebu računovodstvenih standarda i rešenja.

U anglosaksonskim zemljama pravila računovodstvenih organizacija preovlađuju u odnosu na pravna računovodstvena pravila.. Dvojno knjigovodstvo se razvilo u Italiji, a zatim i u Francuskoj, Nemačkoj, Engleskoj i Holandiji.

U prenosu računovodstvenih znanja, veliku ulogu odigrao je dubrovački trgovac i ekonomista, Benedikt Kotruljević Dubrovčanin, koji je prvi u svetu opisao sistem dvojnog knjigovodstva u svom delu „O trgovini i savršenom trgovcu“. Prenos računovodstvenih znanja izvršila je i Engleska, putem privrednih tokova na celo područje britanske imperije, ali i putem investiranja u Severnoj Americi. Ostale evropske zemlje su takođe prenosile računovodstvena znanja u svoje brojne kolonije.

Direktive EZ o polaganju računa

Zemlje članice EZ motivisane su da se završni računi učine razumljivijim, pre svega potrebom za konstituisanjem zajedničkog tržišta kao i činjenicom da su se u pojedinim zemljama propisi o polaganju računa delimično veoma različito razvijali. Tek 1984. godine došlo je do konačnog određivanja važnih direktiva i to: prva direktiva – vezana za publikovanje tj. objavljivanje (9.3.1968.); četvrta direktiva – koja se odnosi na unifikovane godišnje računovodstvene izveštaje o ekonomskom položaju i uspehu društava kapitala do, doo, kdo, (25.7.1978.); sedma direktiva – odnosila se na izradu konsolidovanih bilansa društava kapitala (13.6.1983); osma direktiva – koja je tretirala eksternu reviziju godišnjih obračuna poslovanja društava kapitala (10.4.1984.).

Međutim, i dalje su prisutne razlike, te je u skladu sa tim EZ predložila u okviru dalje strategije razvoja računovodstva svojih članica, svim privrednim društvima čije se deonice kotiraju na berzi, da najkasnije do 2005. godine izrade konsolidovane računovodstvene izveštaje, prema međunarodnim računovodstvenim pravilima.

Harmonizacija (standardizacija) računovodstvene i revizorske prakse

Termin „harmonizacija“ predstavlja proces povećanja kompatibilnosti važeće računovodstvene prakse putem smanjenja stepena različitosti te prakse idući od države do države. „Standardizacija“, s druge strane, se označava procesom koji podrazumeva primenu znatno strožijih i preciznijih računovodstvenih pravila.

Zahtevi za međunarodnom harmonizacijom i standardizacijom računovodstvenih pravila, učestali su od strane svih onih koji regulišu pravila za sastavljanje, pripremaju ili koriste finansijske izveštaje: investitora i finansijskih analitičara, koji moraju biti sigurni da razumeju finansijske izveštaje svojih preduzeća.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com